

[C. J. F. Sven.]

visning til de Synspunkter, der er gjort gældende under denne Forhandling, ogsaa i høj Grad vil lade sig lede af, at man har ønsket at vise et vist Hensyn, en vis Hensyntagen overfor Debitorerne. Derfor tør jeg heller ikke fæste Lid til den højtærede Justitsministers Ord, at det skulde være en Bevisbyrde alene for Debitor.

Den højtærede Justitsminister argumenterede ud fra den Betragtning, at ret beset var dette Lovforslag i de andre Kreditorers Interesse. Jeg tror ikke, man behøver at tage disse andre Kreditorers Interesser i Forsvar, jeg tror ikke, at man af den Grund behøver et Lovforslag som dette. Jeg har da ogsaa forstaaet, at Tanken egentlig i Virkeligheden var den at gavne den paagældende Debitor. Nu hører vi, at man altsaa ogsaa har haft det andet for Øje. Jeg tror ikke, det er nødvendigt af den simple Grund, at hvis en Ejendom af en Panthaver kan overtages for 70 000 Kr., uanset at den er 100 000 værd, hvis det kan tænkes, saa vil de øvrige Kreditorer have forsømt deres Interesser, rent bortset fra, at jeg maa bestride, at virkelig en Ejendom, der er 100 000 Kr. værd — notabene i dette Øjeblik, for det er Værdien i Øjeblikket, vi skal have fastslaaet — kan sælges for 70 000 Kr. Det tror jeg ikke ... (*Justitsministeren* [Zahle]: Det var Dem selv, der sagde det!) ... Nej, jeg opstillede det Eksempel, at en Panthaver, der har 100 000 Kr.s Pant i Ejendommen, faar den for for 70 000 Kr., men jeg har sandelig ikke sagt, at den Ejendom er 100 000 Kr. værd, tværtimod ... (*Afbrydelse af Justitsministeren.*) Nej, det var aldeles ikke det, jeg sagde, for min Argumentation gik tværtimod ud paa, at det var berettiget, at han gjorde sit Krav paa de 30 000 Kr. gældende, hvis Ejendommen ikke havde større Værdi end 70 000 Kr. i det Øjeblik, han overtog den.

Det er jo heller ikke rigtigt, naar den højtærede Justitsminister mener, at den Debitor, hvis Ejendom stilles til Auktion, ogsaa altid eller som oftest vil være fallit. Det er vel ikke Undtagelsen, men der forekommer dog — vi har vel formentlig ingen Statistik derover — sikkert adskillige Tilfælde, ja, det gælder vel i de allerfleste Tilfælde, vil jeg mene, at Ejeren af en til Tvangsauktion sat Ejendom ikke er gaaet fallit, mange Gange fordi det overhovedet ikke kan betale sig at erklære ham fallit. Saa heller ikke dette Argument kan efter min Mening betyde saa forfærdelig meget.

I øvrigt, selv om saavel det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen som den højtærede Justitsminister bestemt modsagde mig, havde jeg dog det Indtryk af deres Tone, at de er villige til en Forhandling i det Udvalg, der skal nedsættes, og i dette Udvalgs Forhandlinger vil vi fra vor Side selvfølgelig ogsaa deltage paa loyal Maade, selv om vi maa fastholde de almindelige Linier ved Bedømmelsen af Lovforslaget, som jeg her har gjort mig til Talsmand for.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jesper Simonsen: Det er fuldkommen urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven vil gøre gældende, at Domstolene i Sager som dem, det her drejer sig om, skulde være utilbøjelige til at udmelde Mænd til en Vurderingsforretning. Jeg kender fra min Praksis mangfoldige Tilfælde af lignende Art, hvor der ikke er afholdt een, men flere Skønsforretninger, fordi de Herrer Sagførere, der procederer Sagen, i Regelen er blevet uenige om den første Skønsforretning; den, som ikke er tilfreds med den, forlanger en ny, og saa er Retten saamænd saa langmodig at udmelde Mænd til en anden Skønsforretning. Naar de, saa kommer tredje Gang og beder om en ny Skønsforretning, saa sker det undertiden, at Retten siger, at der ogsaa maa være Maade med det, for det koster Penge for Parterne og tager Tid. Men at man skulde nægte Skønsforretning i Sager som disse, anser jeg for ganske udelukket, og jeg vil tillade mig at tro, at det ærede Medlem ikke vil være i Stand til i hele Kongeriget Danmark at paapege et eneste Eksempel paa, at en Domstol i en Sag af denne Art skulde have nægtet at udmelde Vurderingsmænd.

Noget andet er det, naar det drejer sig om en Auktion, der ligger 15 Aar tilbage i Tiden, som det ærede Medlem sagde, men hvad det Forhold angaar, agter det ærede Medlem Hr. Christensen (Høng) jo at stille Ændringsforslag, og det tror jeg er betimeligt, ogsaa af Hensyn til Vanskelighederne ved Værdiansættelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.